

ОБЕРЕЖНО – СКАЗ

Сказ - особливо небезпечна інфекційна хвороба людей і тварин, яка завжди закінчується смертю. Збудником сказу є вірус, що вражає центральну нервову систему. Вірус виділяється з хворого організму тільки зі слиною. Зараження сказом відбувається через пошкоджені шкірні покриви або слизові оболонки під час укусу або ослиненні.

Сказ - природно-вогнищева інфекція. Головним джерелом інфекції є дикі тварини (вовки, лисиці, куниці, єнотоподібні собаки), які втрачають страх перед людиною і забігають в населені пункти, наносячи укуси людям і домашнім тваринам.

Основним резервуаром і переносником вірусу в Черкаській області є лисиці, від яких він передається домашнім тваринам, в першу чергу котам. Останні разом з лисицями добувають собі корм - мишовидних гризунів, при цьому обмінюються між собою вірусом сказу і заносять інфекцію в населений пункт.

Вже декілька років на території області триває інтенсивна епізоотія сказу, яка охопила всі адміністративні території. Причинами довготривалої епізоотії сказу є незадовільна робота по регуляції чисельності лисиць та не проведення їм профілактичних щеплень проти сказу з допомогою харчових приманок. Прогноз зі сказу залишається дуже несприятливим.

Вірус у слині хворої тварини з'являється за 10 днів до появи клінічних ознак захворювання. Ось чому за тваринами, які нанесли укуси людям, необхідно проводити ветеринарний нагляд протягом 10 днів з моменту укусу для визначення його безпечності по сказу.

Для попередження зараження цією страшною хворобою необхідно уникати контакту з невідомими та хворими тваринами. Особливу небезпеку в поширенні сказу відграють укуси дикими хижакми, летючими мишами, котами і бродячими собаками. Поява диких звірів в денний час в населених пунктах або на фермах вказує на наявність у них клінічних ознак сказу.

Для попередження захворювання на сказ при укусах тваринами необхідно:

- поверхню рани негайно рясно промити водою з милом, краї рани обробити спиртом або настоянкою йоду;
- негайно звернутися за медичною допомогою до місцевого медичного працівника;
- сприяти проведенню 10-денного ветеринарного нагляду за твариною, що нанесла укус;
- невідкладно прийняти повністю курс щеплень проти сказу, якщо такий був призначений. Протипоказань проти щеплень немає. їх можна робити немовлятам, вагітним жінкам, старим людям. Препарати для щеплень виділяють безоплатно.

Основним і найбільш радикальним заходом щодо запобігання захворюваності на сказ є ліквідація хвороби серед тварин - носіїв і джерел

збудника інфекції шляхом регулювання чисельності хижих звірів, регулювання чисельності та щеплень бродячих собак, котів та суворого виконання правил утримання домашніх тварин. Власники собак зобов'язані щорічно реєструвати їх та робити їм профілактичні щеплення проти сказу. Бажано також проводити щеплення і котам.

Підготував: Михальченко Олексій Володимирович